

Arrest

nr. 129 680 van 18 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 30 mei 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. DE PLAEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Syrische nationaliteit en bent u op 18 juli 1963 geboren in Chelko, een dorp in de buurt Kamishli. U bent een orthodoxe christen van Armeense origine. U bent nooit naar school geweest en kan bijgevolg niet lezen of schrijven. U werd opgeleid als herder door uw vader die op zijn beurt ook herder was. In 2003 trouwde u met mevrouw G.(...) T.(...). Na een jaar zijn jullie gescheiden omdat er geen kinderen verwekt werden. Uw vrouw is naar Aleppo verhuisd en daar hertrouwd.

Op één van uw tochten met uw schapen werd u door politieagenten benaderd. U werd gevraagd hen te vertellen wie er wapens over de grens smokkelde en informatie over die mensen te geven. U zei dat u die mensen niet kende en nog nooit zo iemand had gezien. Ze geloofden u niet en zeiden dat u de volgende keer de waarheid moest vertellen, anders zouden ze u pijn doen. De volgende keer werd

u hetzelfde gevraagd; u verklaarde wederom niets gezien te hebben waarop u geslagen werd en ze vijf schapen van u ontvreemden. Nadat u weer wakker werd, verzamelde u uw schapen en ging weer naar huis. U vertelde alles aan uw moeder en ging naar N.(...), de 'mukhtar' (dorpshoofd) van het dorp. Drie dagen later wilde u terug naar de velden. Uw moeder wilde echter dat u binnen bleef. De politiemannen kwamen naar jullie huis en zeiden u de waarheid te vertellen. Ze sloegen u. Uw moeder kwam kijken wat er aan de hand was en ze werd omvergeduwd. U wilde uw moeder helpen maar ook u werd bewusteloos geslagen. Vervolgens gooiden ze water op uw hoofd zodanig dat u weer bijkwam en zeiden dat ze u zouden vermoorden als u de volgende keer de waarheid niet sprak. U begon te schreeuwen waarop de buren en N.(...) kwamen. Uw moeder was ondertussen overleden. Ze werd begraven naast het graf van uw vader. Nadat uw huis vernield werd, bent u twee dagen bij N.(...) ondergedoken.

U heeft uw dorp verlaten op 5 december 2012 en ging samen met N.(...) naar Latakia, waarna jullie het land verlieten. U heeft op 27 december 2012 in België asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een originele doopselakte van het Armeens bisdom te Kamishli neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal geen geloof hecht aan uw beweerde Syrische nationaliteit.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u niet over identiteitsdocumenten beschikt om uw identiteit en nationaliteit aan te tonen. Volgens uw verklaringen heeft de politie uw identiteitsdocumenten verscheurd en verbrand (CGVS p.3). Dat u ooit werkelijk een Syrische identiteitskaart heeft gehad, dient echter ernstig te worden betwijfeld. Zo wist u vreemd genoeg niet te vertellen vanaf welke leeftijd men in Syrië geacht wordt een identiteitskaart aan te vragen. U dacht dat u deze op achttienjarige leeftijd verkregen had, terwijl uit objectieve informatie waar het Commissariaat-generaal over beschikt blijkt dat een persoon met de Syrische nationaliteit op veertienjarige leeftijd een identiteitskaart moet hebben (CGVS p. 4, zie infomap). Bovendien verklaarde u dat uw ouders deze documenten in orde gebracht hebben en uw moeder het document zou afgehaald hebben in Kamishli (CGVS p.4, p.16). Uit de informatie blijkt echter dat de veertienjarige zich in persoon moet aanmelden in het gezelschap van zijn ouders of voogd (zie infomap). Gevraagd om de Syrische identiteitskaart te beschrijven, bleek u hier bovendien niet toe in staat (CGVS p.4, p.16). U zou dergelijk document al lang niet meer gezien hebben en u kon het zich dan ook niet meer herinneren hoe het eruit zag (CGVS p.16). Ook dit is bijzonder opmerkelijk. Evenmin bent u ervan op de hoogte dat de identiteitskaarten enkele jaren geleden vernieuwd werden. U zou zelf nooit over dergelijk nieuw exemplaar beschikt hebben (CGVS p.5). Ook dit is opmerkelijk. Sinds juni 2006 zijn de oude identiteitskaarten immers niet meer geldig (zie infomap). Dat u dermate slecht op de hoogte bent over hoe een identiteitskaart er uit ziet en hoe de procedure om het betreffende document te verkrijgen verloopt, roept ernstige twijfels op bij uw beweerde nationaliteit.

U bent niet alleen niet op de hoogte van de identiteitsdocumenten, u weet evenmin de specifieke benaming voor het Syrische familieboekje (het zgn. 'dafter aila') (CGVS p.5). U zou nooit officieel getrouwd zijn, zegt u, en dus nooit over een dergelijk document beschikt hebben. Desalniettemin mag er verwacht worden dat een Syrische staatsburger op de hoogte is van het bestaan van een dergelijk document, dat courant gebruikt wordt in de administratie en bovendien bij de aanvraag van de identiteitskaart voorgelegd dient te worden (zie infomap). Gevraagd of uw ouders over een familieboekje beschikten, repliceerde u: "Misschien wel." Opgemerkt dat u dan wel kan weten hoe dit heet, hield u het op "huwelijkspapieren" (CGVS p.5). Dat u niet beter op de hoogte bent van de meest courante documenten die in Syrië in omloop zijn, werpt een schaduw over uw beweerde afkomst uit dat land.

Een legerboekje kan u evenmin voorleggen. U zou er nooit één gekregen hebben aangezien u de enige zoon van het gezin was (CGVS p.22, p.4). Uit objectieve informatie blijkt inderdaad dat enige zonen hun legerdienst niet moeten vervullen. Het is echter zo dat deze jongens ook een boekje krijgen op hun achttiende. Ze worden immers verwacht zich jaarlijks te melden aan het rekruteringscentrum om met het betreffende document aan te tonen dat ze nog steeds de enige zoon van hun moeder zijn en dit totdat hun moeder de leeftijd van vijftig jaar bereikt heeft (zie infomap). Aan uw verklaring dat u omwille van het feit dat u enige zoon was geen legerboekje gekregen had, kan dan ook geen geloof gehecht worden. Deze bewering ondermijnt wederom uw beweerde afkomst uit Syrië.

U beschikt enkel over een origineel doopselcertificaat uitgegeven door een kerk in Kamishli. Dit document vermag echter niet uw nationaliteit aan te tonen. Het is bovendien een document waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden. Alleszins dient aan de authenticiteit van dit stuk ernstig getwijfeld te worden. Volgens uw verklaringen werd het document door uw vader afgehaald. Dit is weinig geloofwaardig: de afgiftedatum op het doopselcertificaat is 1998 terwijl u tegelijkertijd verklaart dat uw vader al sinds dertig jaar overleden is (CGVS p.3 - 13). U legt overigens geen identiteitsdocumenten neer om uw verklaringen in verband met uw identiteit en uw afkomst te staven. In

het licht van deze vaststellingen kan evenmin worden gesteld dat u werkelijk de persoon zou zijn die wordt vermeld in het voorgelegde doopselattest.

Naast het feit dat u niet over enig document beschikt dat uw nationaliteit kan bevestigen, schiet uw kennis over uw beweerd land van herkomst eveneens tekort. Zo wist u te vertellen dat de president van Syrië Bashar al Assad heet en zijn vader Hafez el Assad was (CGVS p.13). U wist echter niet tot welke politieke partij ze behoren. U zegt desgevraagd: “Bash of Baas of zoiets”. Dat u er niet met zekerheid van op de hoogte bent welke partij al meer dan veertig jaar aan de macht is in het land waarin u bijna vijftig jaar leefde, is bevreemdend. U kende evenmin de naam van Bashars vrouw, broers of kinderen, noch zijn verjaardag. Ook de minderheid waartoe Bashar el Assad behoort, was u onbekend. U wist enkel dat hij moslim is, meer niet. Dat u niet weet dat hij tot de groep van de alevieten behoort, is wederom zeer opmerkelijk. U schrijft deze verregaande onwetendheid toe aan het feit dat u niet naar school bent geweest (CGVS p.15). In de context van Syrië, waar de Baath-partij en de Assad-familie tot in de kleinste details van het openbare leven doordrongen zijn, is het zeer bevreemdend dat u bijvoorbeeld niet met zekerheid kan zeggen tot welke partij Assad behoort. Dat u evenmin kennis over zijn afkomst en familiebanden ten toon kan spreiden, doet afbreuk aan uw beweerd herkomst uit Syrië. Deze informatie is immers parate kennis voor een Syriër en wordt met de paplepel ingegeven. U had volgens uw beweringen bovendien goede contacten met de mukhtar van uw dorp, Nader. De mukhtar is een soort van burgemeester en in die zin een representant van de overheid. Dat u zelfs via hem niet enige informatie over Bashar al Assad, de partij die hij voorziet en zijn entourage zou opgevangen hebben, is eveneens ongeloofwaardig. Ook van iemand die niet geschoold is, mag een minimum aan kennis over de alomtegenwoordige machthebbers in het land waarvan hij pretendeert afkomstig te zijn, verwacht worden temeer dit als parate kennis mag beschouwd worden voor Syriërs. Het feit dat u dermate slecht op de hoogte bent van de politiek verantwoordelijken, hun achtergrond en entourage in Syrië doet twijfelen aan uw beweerd afkomst uit dit land.

Ondanks het feit dat u in de Koerdische regio woonde, kende u geen enkele naam van een Koerdische politieke partij. Ook dit mag verbazen (CGVS p.14). U verklaarde dat er veel Koerdische partijen waren, bijvoorbeeld de ‘Apo’ van Öcalan (CGVS p.14). Nu dient er opgemerkt te worden dat de partij van Öcalan de Koerdische arbeiders partij of PKK is. Öcalan zelf wordt met de term “apo” aangesproken (zie infomap). Dat u buiten de “apo” – wat zelfs geen politieke partij is- geen enkele andere Koerdische politieke partij kent, mag verbazen.

Om uw onwetendheid te vergoelijken, verschuilt u zich achter het feit dat u herder was, geen school gelopen had, en niet over enig communicatiekanaal beschikte. Ook dit is niet geloofwaardig. Het Commissariaat-generaal hecht immers geen geloof aan uw aangehaalde profiel als herder, omwille van volgende redenen. Gevraagd naar de rassen van schapen beperkte u zich tot het vaagweg aangeven van het verschil tussen zwarte en witte schapen en tussen mannelijke en vrouwelijke exemplaren (CGVS p.20). Van u als herder mag een toch wel iets uitgebreidere kennis van de verschillende rassen van schapen verwacht worden. U kon dan wel zeggen dat een schaap vijf maanden na zijn geboorte drachtig kan worden en deze dracht een viertal maanden duurt, maar bleek anderzijds dan weer niet in staat een duidelijk zicht te werpen op de meest courante ziektes waaraan schapen ten prooi vallen en hoe deze te genezen. U hield het op ‘de griep, hoesten en een verkoudheid’ (CGVS p.7). Ook dit is veeleer beperkt voor iemand die zijn hele leven niets anders gedaan zou hebben dan schapen hoeden. De mukhtar bracht de medicatie voor de dieren als ze ziek waren, zo zegt u (CGVS p.8). U moest de dieren pillen geven en als dit niet hielp binnen de daarop volgende tien uur moest u ze nog een pil geven. U wist echter in het geheel niet aan te geven over welke medicatie het hier dan wel ging (CGVS p.22). Dit is volledig ongeloofwaardig. De kunst van het schapenhoeden ging volgens uw verklaringen over van vader op zoon. Dat u dan voor de verzorging van uw dieren volledig afhangt van Nader is dan ook niet aannemelijk. Gevraagd wat er zou gebeuren met de dieren als N.(...) zou verhuizen, verklaarde u dat ze dan zouden sterven (CGVS p.23). Uw kennis en kunde in verband met de verzorging van de schapen is zeer ontoereikend voor iemand die beweert dat al heel zijn leven schapen verzorgd heeft en dit van zijn vader geleerd zou hebben. Het Commissariaat-generaal hecht dan ook geen geloof aan uw profiel als herder. Dat u omwille van uw beroep de essentiële kennis die van een Syriër verwacht kan worden niet kan weergeven, is in die zin eveneens ongeloofwaardig. Het Commissariaat-generaal hecht dan ook geen geloof aan uw beweerd Syrische nationaliteit.

Ook geografisch bleek uw kennis veeleer beperkt. Zo kon u naast Aleppo, Latakia en Damascus geen andere provincies of grote steden in Syrië noemen (CGVS p.17). Dit is zeer opmerkelijk. In uw provincie zelf bleek uw geografische kennis eveneens ontoereikend te zijn. U kende dan wel de rivier Jaghjaghah maar van de Khabur rivier, de moederrivier waarvan de Jaghjaghah een zijrivier is, heeft u schijnbaar nooit gehoord (CGVS p.7). Ook dit is zeer opmerkelijk. U gaf aan dat er drie of vier grote steden waren in uw provincie maar veel verder dan Kamishli en Derrik (Malekiyah) kwam u echter niet (CGVS p.18). U verklaarde bovendien dat Hassake op een vijftal kilometer van de grens lag en Kamishli misschien op twee kilometer (CGVS p.11). Op het kaartje bijgevoegd aan het administratief dossier blijkt

dat de afstand van Hassake tot aan de grens veel groter is dan vijf kilometer en eerder op zestig tot tachtig kilometer mag geschat worden. De afstand van uw dorp tot Hassake zou slechts tien kilometer bedragen. Ook Dit is weinig aannemelijk aangezien u elders aangaf dat Kamishli op vijftien kilometer van uw dorp ligt en de afstand tussen Kamishli en Hassake toch om en bij de zeventig kilometer is (CGVS p.13). Ook al zou u geen scholing genoten hebben, het verschil in afstand tussen tientallen kilometers en enkele kilometers mag u wel kunnen opmaken. Temeer u zelf aangaf dat uw schapen slechts drie à vijf kilometer per dag konden afleggen, waarmee u aantoonde dat u wel degelijk enige inschatting van afstand kan maken (CGVS p.11). Dat uw geografische kennis over het land waar u bijna vijftig jaar gewoond heeft dermate beperkt is, is bijzonder opmerkelijk, temeer uw raadsman stelt dat het precies omwille van uw "goede geografische kennis van de grensstreek" (schrijven van 21.02.2013) was dat u in het vizier kwam van de Syrische overheid. Dit alles doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring dat u effectief in Syrië zou gewoond hebben en over de Syrische nationaliteit zou beschikken.

Ook uw antwoorden op algemene kennisvragen over Syrië schieten ernstig tekort. Zo wist u niet welke feestdagen er in Syrië gevierd werden. U stelde dat de Armeniërs twee feesten hebben: het 'kleine' en het 'grote' feest. De feestdagen die in voege zijn in Syrië kende u evenwel niet (CGVS p.21). Verder blijkt u wel de Syrische vlag te kennen (CGVS p.18), maar de vlag van de Koerden, die bovendien de macht verworven hebben in uw regio, kon u niet beschrijven aangezien u zich dit niet zou herinneren (CGVS p.19 - 20). Dat u deze vlag niet kan beschrijven is opmerkelijk: u zou nochtans decennialang in de Koerdische regio van Syrië gewoond hebben.

Meer nog, ook van het Vrij Syrisch Leger had u nog niet gehoord. Gevraagd wie of wat er met het Vrij Syrisch Leger bedoeld wordt, dacht u in eerste instantie aan een politieke partij of antwoordde u: "Bedoel je de oorlog?" (CGVS p.20). Van de 'shabiha' had u ook nog nooit gehoord, wat wederom zeer opmerkelijk is (CGVS p.20).

Verder blijkt dat u noch uw ouders het Arabisch machtig zijn, wat eveneens opmerkelijk is voor een inwoner van Syrië (CGVS p.12). Dat u geen enkele, al was het minimale, notie heeft van het Arabisch, mag verbazen.

Volgens uw verklaringen woonde u in de Koerdische regio. Gevraagd of er in deze regio staatloze Koerden waren, antwoordde u bevestigend. U kon echter niet zeggen hoe men deze twee groepen staatloze Koerden noemt. Dit is wederom bevreemdend, temeer uw buurman M.(...) en zijn vrouw staatloze Koerden zouden zijn (CGVS p.17). Dat u dan niet kan zeggen hoe de specifieke benaming van deze twee groepen staatloze mensen is, is wederom een indicatie om te twifelen aan uw beweerde Syrische nationaliteit.

Bovenstaande opmerkingen roepen ernstige twijfels op bij uw bewering de Syrische nationaliteit te bezitten.

Aangezien u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat u de Syrische nationaliteit heeft kan noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus u toegekend worden.

De door u neergelegde documenten veranderen deze appreciatie niet. Het doopselcertificaat uitgegeven door een kerk in Kamishli heeft niet de bewijswaarde om uw nationaliteit mee aan te tonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de vreemdelingenwet van 15 december 1980 en van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker stelt dat zijn identiteitsdocumenten door de politieagenten vernield of in beslag genomen werden. Aan de authenticiteit van het door verzoeker neergelegde doopselcertificaat kan echter niet worden getwijfeld. Verder betwist verzoeker dat hij geen kennis heeft over zijn beweerde land van herkomst. Verzoeker erkent dat hij weinig kennis heeft omtrent zijn land van herkomst doordat hij weinig contact had buiten zijn familie en de mukhtar en weinig buiten zijn dorp gereisd heeft, maar stelt dat uit zijn verklaringen kan worden afgeleid dat zijn feitenrelaas coherent en correct is, alsook zijn kennis betreffende Syrië.

2.2. Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift de volgende documenten toe: een verklaring van het OCMW Turnhout van 16 mei 2014, een aangetekende brief van de FOD Binnenlandse Zaken van 8 mei, zijn attest van immatriculatie model A en een doopselcertificaat.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in

artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.4. De Raad is van oordeel dat verzoeker zijn afkomst uit Syrië niet aannemelijk maakt. Vooreerst verklaart verzoeker geen identiteitsdocument te kunnen voorleggen omdat de politie deze zou hebben afgenomen, gescheurd en verbrand (stuk 6, gehoorverslag, p. 3). Het is echter niet aannemelijk dat verzoeker werkelijk een Syrische identiteitskaart had. Verzoeker slaagt er immers geenszins in om een Syrische identiteitskaart te beschrijven (stuk 6, gehoorverslag, p. 4, 16). Tevens weet verzoeker niet op welke leeftijd een identiteitskaart dient te worden aangevraagd en denkt dat hij zijn identiteitskaart verkreeg toen hij achttien jaar oud was (stuk 6, gehoorverslag, p. 4). Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat een Syrische burger vanaf de dag dat hij veertien wordt binnen het jaar een zelfstandige identiteitskaart dient aan te vragen. Verder stelt verzoeker dat zijn ouders deze documenten in orde brachten en dat zijn moeder deze kaart ging gaan ophalen (stuk 6, gehoorverslag, p. 4, 16). Ook dit strookt echter geenszins met de informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat de aanvraag van een identiteitskaart in persoon geschiedt bij de bevolkingsadministratie en dat de veertienjarige hierbij vergezeld moet worden door een of beide ouders of een wettige voogd. Evenmin weet verzoeker dat in 2006 een nieuwe identiteitskaart werd ingevoerd in Syrië en dat de oude sinds 30 juni 2006 niet meer geldig zijn. Verzoeker heeft zijn identiteitskaart ook nooit vernieuwd en weet niet waarom dit nodig was (stuk 6, gehoorverslag, p. 4, 5). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift wijst op zijn leeftijd en opvoeding als herder, stelt de Raad vast dat dit geenszins afbreuk doet aan de bovenstaande vaststellingen. Daarnaast weet verzoeker niet hoe het boekje heet dat je krijgt van de gemeente als je trouwt en blijkt hij niet te weten van het bestaan van Syrische familieboekjes. Verzoeker stelt hierbij dat hij zijn huwelijk nooit officieel heeft aangegeven (stuk 6, gehoorverslag, p. 5). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij wist dat zijn ouders over huwelijkspapieren beschikten, stelt de Raad vast dat verzoeker, gevraagd of hij het boekje van zijn ouders ooit gezien heeft, slechts antwoordde "misschien wel" (stuk 6, gehoorverslag, p. 5). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt overigens dat dit familieboekje moet worden voorgelegd bij de aanvraag van een identiteitskaart. Ook een legerboekje zou verzoeker nooit gehad hebben (stuk 6, gehoorverslag, p. 22). Verzoeker stelt hieromtrent dat hij als enig kind vrijgesteld was van legerdienst (stuk 6, gehoorverslag, p. 4, 22). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt echter dat een legerboekje eveneens wordt uitgereikt aan mannen die vrijgesteld zijn van legerdienst ingevolge het feit dat zij enige zoon zijn. Jaarlijks moeten zij doorgeven of er iets aan hun familiale situatie is veranderd en pas wanneer hun moeder de leeftijd van vijftig jaar bereikt zijn zij definitief vrijgesteld.

Daarnaast blijkt verzoekers kennis met betrekking tot zijn beweerde land van herkomst bijzonder beperkt. Zo weet verzoeker niet tot welke partij de president van Syrië Bashar Al Assad en zijn vader behoren. Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat hij de naam van deze partij wel kende, stelt de Raad vast dat verzoeker foutief stelde dat dit "baas of bash zoiets" is (stuk 6, gehoorverslag, p. 13, 14). Evenmin weet verzoeker hoe de vrouw, broers of kinderen van Bashar Al Assad heten, wanneer hij jarig is of tot welke minderheid hij behoort (stuk 6, gehoorverslag, p. 13, 14, 20, 21). Voor zover verzoeker zijn onwetendheid in onderhavig verzoekschrift tracht te verklaren doordat hij niet naar school is geweest en stelt dat hij geen interesse had in politiek, stelt de Raad vast dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat de Baath partij in elk aspect van het openbare leven geïnfilteerd is. Er kan dan ook redelijkerwijze van verzoeker, die bijna tot zijn vijftigste in Syrië zou hebben gewoond, worden verwacht dat hij hieromtrent een zekere basiskennis heeft. Verzoeker toont overigens niet aan dat ongeschooldheid de verstandelijke vermogens aantast en hij hierdoor niet in staat zou zijn om zijn leefwereld in tijd en ruimte te situeren. Zelfs van een persoon die ongeschoold is, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen. Voorts kende verzoeker geen enkele naam van een Koerdische politieke partij, hoewel hij in de Koerdische regio woonde (stuk 6, gehoorverslag, p. 14). Verzoeker vermeldt hier immers slechts "de partij van Apo" van Öcalan. Uit de informatie in het administratief blijkt dat Öcalan, die als apo wordt aangesproken, de

stichter is van de Koerdische arbeiders partij PKK. Dit is dus geenszins de naam van een Koerdische partij en daarbuiten slaagt verzoeker er geenszins in een andere Koerdische partij op te noemen (stuk 6, gehoorverslag, p. 14).

Verder kent verzoeker naast Aleppo, Latakia en Damascus geen andere provincies of grote steden in Syrië (stuk 6, gehoorverslag, p. 17). Ook de kennis van zijn eigen regio blijkt bijzonder beperkt. Zo kent verzoeker de Khabur rivier niet (stuk 6, gehoorverslag, p. 7). Tevens stelt verzoeker dat Hassake op vijf of zes kilometer van de grens ligt en Kamishli op een of twee. Verzoekers dorp zou op zo'n tien kilometer van Hassake en zo'n vijftien kilometer van Kamishli liggen (stuk 6, gehoorverslag, p. 11, 13). Uit de informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat Hassake veel verder dan de grens ligt, op ongeveer zestig kilometer. De afstand tussen Hassake en Kamishli kan dan weer worden geschat op zo'n zeventig kilometer, hetgeen verzoekers verklaringen omtrent de ligging van zijn dorp geheel onaannemelijk maken. Bovendien verklaarde verzoeker dat hij net in het vizier van de politie kwam omdat hij met zijn vee naar de weilanden in de grensstreek trok (stuk 14, vragenlijst, p. 4). In een bijkomende schriftelijke verklaring van 21 februari 2013 stelt verzoekers raadsman bovendien dat verzoeker door zijn goede geografische kennis door het Syrische regime werd verzocht informatie door te spelen (stuk 8). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift erkent dat hij weinig kennis heeft omtrent zijn land van herkomst, onder meer geografisch gezien, stelt de Raad dan ook vast dat dit tegenstrijdig is aan zijn eerdere beweringen. Het is ook geenszins aannemelijk dat verzoeker niet weet waar in Syrië zijn moeder vandaan komt. Zijn moeder zou immers enkel verteld hebben dat zij Syrisch zijn en verzoeker zou er verder nooit naar gevraagd hebben (stuk 6, gehoorverslag, p. 22). Tevens stelt verzoeker dat de Armeniërs een klein en een groot feest hebben, maar kent hij de Syrische feestdagen niet (stuk 6, gehoorverslag, p. 21). Evenmin slaagt verzoeker er in de Koerdische vlag te beschrijven (stuk 6, gehoorverslag, p. 19). Ten slotte weet verzoeker niet wat het Vrij Syrisch Leger is en blijkt hij ook nog nooit van de Shabiha milities te hebben gehoord (stuk 6, gehoorverslag, p. 20).

Ten overvloede kan nog worden vastgesteld dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers profiel als simpele herder, hetgeen hij in onderhavig verzoekschrift eveneens opwerpt als verschoning voor zijn beperkte kennis. Zo komt verzoeker, gevraagd naar de verschillende schapenrassen, niet verder dan te stellen dat er zwarte en witte schapen zijn en vraagt hij of de dossierbehandelaar bedoelt hoeveel vrouwelijke en mannelijke schapen hij had (stuk 6, gehoorverslag, p. 20). Gevraagd naar de meest voorkomende ziektes bij schapen, komt verzoeker dan weer niet verder dan te stellen dat ze hoesten, de griep hebben of verkouden zijn (stuk 6, gehoorverslag, p. 7). In dit geval moest verzoeker hen volgens zijn verklaringen pillen toedienen die de mukhtar hem bracht (stuk 6, gehoorverslag, p. 8). Wat voor medicatie dit was weet verzoeker echter geheel niet (stuk 6, gehoorverslag, p. 22, 23). Het is geenszins aannemelijk dat verzoeker dergelijke kennis niet zou hebben indien hij werkelijk herder was. Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift betwist dat hij geen kennis zou hebben omtrent de schapen en stelt dat hij de tolk niet correct kon verstaan, waardoor de tolk verzoekers uitleg niet correct of slechts op een vage en algemene manier heeft vertaald, stelt de Raad vast dat de bovenstaande vaststellingen dermate zijn dat ze niet kunnen worden verklaard door een verkeerde vertaling door de tolk of een onzorgvuldigheid van de dossierbehandelaar. Bovendien verklaarde verzoeker op het einde van het gehoor dat hij de tolk goed begrepen had (stuk 6, gehoorverslag, p. 26).

2.5. Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Het door verzoeker neergelegde doopselcertificaat kan dan ook geenszins de bovenstaande vaststellingen weerleggen. Bovendien verklaart verzoeker dat zijn vader deze geboorteakte in 1998 ging halen in de kerk (stuk 6, gehoorverslag, p. 3). Even later verklaart verzoeker daarentegen dat zijn vader reeds 30 jaar geleden stierf (stuk 6, gehoorverslag, p. 13). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker zelfs dat zijn vader reeds 35 jaar geleden overleed (stuk 14, verklaring, vraag 12). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift ontkent dat hij zou gezegd hebben dat zijn vader dit zou hebben afgehaald, stelt de Raad vast dat verzoeker geenszins aangeeft aan hoe hij dit certificaat, dat werd uitgereikt in 1998, dan wel bekam. Uit het gehoorverslag blijkt duidelijk dat verzoeker verklaarde dat dit werd opgehaald door zijn vader en verzoeker verklaarde op het einde van het gehoor de tolk goed te hebben verstaan (stuk 6, gehoorverslag, p. 3, 26). De overige door verzoeker aan zijn verzoekschrift toegevoegde documenten hebben slechts betrekking op zijn verblijf en financiële situatie in België en kunnen de bovenstaande vaststellingen dan ook geenszins weerleggen.

2.6. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde herkomst uit Syrië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt

verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus merkt de Raad op dat het van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Syrië bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift stelt dat de situatie in Syrië gevaarlijk is, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn afkomst uit Syrië zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Verzoeker verhindert zowel het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/38/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden immers zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan subsidiaire bescherming niet worden verleend.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.8. Verzoeker vraagt in fine van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend veertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF